

DECIZIE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Valeriu Doagă
Judecătorii	Nicolae Clima, Iuliana Oprea Iurii Șumcov, Ion Corolevschi

examinînd recursurile declarate de către Valeriu Axenti și Inspekția Financiară, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Axenti împotriva Inspekției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 03 martie 2011 Valeriu Axenti a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului control financiar și revizie (la moment Inspekția Financiară) cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că din anul 1998 a început să activeze în baza contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată în cadrul Direcției generale teritoriale Chișinău a Departamentului control financiar și revizie de pe lîngă Ministerul Finanțelor în funcție de specialist principal pe probleme juridice. Din anul 2000 pînă în anul 2002 a deținut funcția de șef al Secției juridice.

În rezultatul organizării și detașării fostului Departament control financiar și revizie din jurisdicția Ministerului Finanțelor în jurisdicția Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției a rămas să-și continue activitatea în cadrul Departamentului control financiar și revizie nou creat în calitate de jurisconsult.

Prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 463-C din 06 noiembrie 2003 a fost numit prin transfer de la 03 noiembrie 2003 în funcția de șef-adjunct al Direcției generale organizare, control și asistență juridică, șef secție juridică, funcție pe care a deținut-o pînă la încetarea raportului de serviciu.

Prin ordinele Ministerului Finanțelor nr. 199-c din 22 martie 2008, Serviciului control financiar și revizie nr. 194-C din 20 noiembrie 2008, Serviciului control financiar și revizie nr. 135-p din 26 noiembrie 2009 a fost suspendat contractul individual de muncă în temeiul prevederilor art. 76 lit. i) Codul muncii începînd cu data de 20 noiembrie 2007 pînă la 01 decembrie 2008, 01 decembrie 2008 pînă la 01 decembrie 2009 și respectiv 01 decembrie 2009 pînă la 01 decembrie 2010.

Mai indică că la data suspendării contractului individual de muncă (20 noiembrie 2007 se afla în posesia unui salariu de funcție conform schemei de încadrare în mărime de 1368 lei.

Sporurile la salariu de funcție: pentru gradul de calificare consilier de Stat de clasa I în mărime de 375 lei, pentru înalta competență profesională intensitatea muncii și îndeplinirea unor sarcini de importanță majoră în mărime de 30 la sută la salariul de bază, majorarea salariului de bază pentru condiții de risc în mărime de 25 la sută la salariul de bază, pentru vechimea în muncă în mărime de 35 la sută la salariul de bază, pentru vechimea în muncă în mărime de 35 la sută la salariul de bază, pentru păstrarea secretului de stat în mărime de 10 la sută la salariul de bază.

De asemenea indică că salariul său la data de 20 noiembrie 2007, data suspendării contractului individual de muncă constituia 4838,93 lei.

Prin ordinul Serviciului control financiar și revizie nr. 240-p din 02 decembrie 2010 a fost reîncadrat în funcția de șef adjunct Direcție organizare, control și asistență juridică - șef Secție juridică exercitată anterior, în legătură cu expirarea perioadei de suspendare a raporturilor de serviciu, cu salariu de funcție în mărime de 1520 lei, începând cu 02 decembrie 2010.

Mai menționează că prin ordinul Serviciului financiar și revizie nr. 257-p din 28 decembrie 2010 a fost încetat raportul de serviciu cu eliberarea din funcția publică, în legătură cu reducerea funcției exercitate anterior de la 31 decembrie 2010 și i s-a acordat plata indemnizației unice egale cu 6 salarii medii lunare în temeiul art. 42 alin. (6) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” și contabilitatea urma să-i achite compensația pentru concediul de odihnă anual nefolosit de 38 zile calendaristice pentru perioada 03 ianuarie 2007-19 noiembrie 2007.

Consideră că angajatorul la data încetării raportului de muncă, în lipsa unui temei legal i-a diminuat cuantumul contribuțiilor salariale prin neincluderea în salariu mediu, calculat din salariu de funcție nou stabilit în mărime de 1520 lei a sporurilor și plăților în posesia cărora s-a aflat pînă la suspendarea contractului individual de muncă.

Prin referința Serviciului control financiar și revizie din 14 februarie 2011 au fost respinse cerințele sale expuse în cererea prealabilă privind apărarea drepturilor legitime aferente încetării raportului de muncă și accesul la informație.

Cere Valeriu Axenti de a considera ilegală și neîntemeiată referința Serviciului control financiar și revizie nr. 27-10/2-14/117 din 14 februarie 2011 în partea respingerii cerințelor legale expuse în pct.1), pct.2) și pct.7) din cererea prealabilă repetată generalizată privind apărarea drepturilor legitime, aferente încetării raportului de muncă și accesul la informație.

Obligarea Serviciului control financiar și revizie la determinarea salariului mediu lunar, calculat din salariul de funcție în sumă de 1520 lei, stabilit la data reîncadrării în funcție 02 decembrie 2010, să includă în salariul mediu lunar următoarele sporuri și plăți salariale în posesia cărora s-a aflat pînă la suspendarea contractului individual de muncă după cum urmează:

-sporul pentru gradul de calificare consilier de stat clasa I în mărime de 375 lei la salariul de funcție,

- sporul pentru înalta competență profesională, intensitatea muncii și îndeplinirea unor sarcini de importanță majoră în mărime de 30 la sută din salariul de funcție,

- sporul pentru condiții de risc în mărime de 25 la sută din salariul de bază,

- sporul pentru vechimea în muncă în mărime de 35 la sută din salariul de funcție,

- sporul pentru păstrarea secretului de stat în mărime de 10 la sută din salariul de funcție.

Obligarea Serviciului control financiar și revizie de a-i calcula și a-i achita integral contribuțiile salariale la încetarea raportului de serviciu, cu includerea în salariul mediu lunar, calculat din salariul de funcție nou stabilit în sumă de 1520 lei, a tuturor sporurilor și plăților salariale în posesia cărora s-a aflat până la suspendarea contractului individual de muncă, atât timp cât drepturile și obligațiile părților aferente contractului individual de muncă au continuat să existe pe toată perioada suspendării contractului individual de muncă, inclusiv până la încetarea raportului de muncă.

Obligarea Serviciului control financiar și revizie să-i calculeze și să-i achite în temeiul pct.2), pct.9) și pct.11) al Regulamentului privind modul de premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului control financiar și revizie, aprobat prin ordinul Ministrului Finanțelor nr. 741-C din 06 octombrie 2006, ajutorul material în mărime de 9677,86 lei pentru timpul real lucrat în perioada 03 ianuarie 2007-19 noiembrie 2007.

Încasarea de la Serviciul control financiar și revizie în beneficiul său prejudiciul moral în mărime de 200000 lei, cauzat ca urmare a violării perpetuă și fără precedent a drepturilor personale legitime, aferente încetării raportului de muncă și accesul la informație.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012 acțiunea lui Valeriu Axenti a fost admisă parțial. A fost obligată Inspekția Financiară să includă în salariul de funcție cu situația la 31 decembrie 2010 – data eliberării din funcție următoarele adaosuri: 375 lei – sporul pentru gradul de calificare din salariu de funcție și 35% din salariul de funcție, sporul pentru vechime în muncă. A fost obligată Inspekția Financiară să recalculeze și să achite lui Valeriu Axenti plățile salariale la concediere ținând cont de sporurile în cauză. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și parțial depusă tardiv.

La 13 decembrie 2012, în termenul prevăzut de lege, Valeriu Axenti a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul-reclamant Valeriu Axenti, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii pe motiv că concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și că instanța a aplicat eronat normele de drept material și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a examinat superficial și neobiectiv cererea de chemare în judecată, hotărârea în partea respingerii acțiunii este nemotivată în drept.

La 25 februarie 2013, Inspecția Financiară a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul-pârât Inspecția Financiară, în motivarea recursului, a indicat că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material, a examinat unilateral și neobiectiv materialele cauzei.

Indică că greșit prima instanță a apreciat răspunsul nr. 27.10/02-14/117 din 14 februarie 2011 eliberat de către Inspecția Financiară, care de fapt informează petiționarul și suplimentar expediază unele documente solicitate de acesta.

Astfel, prin răspunsul indicat Inspecția Financiară nu s-a pronunțat asupra unor fapte, prin care ar fi refuzat sau acceptat unele cerințe ale petiționarului, inclusiv nu a indicat unele cerințe obligatorii prin care ar fi lezat drepturile intimatului.

Consideră că răspunsul dat intimatului nu constituie un act administrativ producător de efecte juridice și nu poate fi contestat pe calea contenciosului administrativ.

Mai indică că răspunsul din 14 februarie 2011, care a servit drept temei de examinare pentru instanță, nu dispune metodologia de calculare a salariului mediu și a indemnizațiilor unice, motiv din care consideră că instanța nu era în drept să se pronunțe asupra faptelor date și că s-a pronunțat cu depășirea atribuțiilor la acest capitol.

Totodată, menționează că prima instanță, la emiterea hotărârii, nu a ținut cont de prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 427 din 26 aprilie 2004, care statuiază modul de calculare a salariului mediu reglementat prin prevederile Anexei nr. 1.

Suplimentar a mai menționat că termenul de 30 zile specificat este termen de prescripție, iar cererea prealabilă repetată nu poate fi inclusă în acest termen, iar reclamantul nu a prezentat probe prin care ar demonstra motivul temeinic justificativ de omitere a termenului de prescripție de adresare în instanța de judecată și nici nu a solicitat repunerea în termen.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Verificând legalitatea hotărârii recurate prin prisma argumentelor invocate de către ambii recurenți, cât și în raport cu probele administrate de instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că nu sunt prezente nici unul din temeiurile de casare a hotărârii.

Concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii parțiale a acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu art. 130 CPC.

Din actele pricinii rezultă că Valeriu Axenti în perioada anilor 2003-2007 a exercitat funcția de șef adjunct al Direcției organizare, control și asistență juridică în calitate de șef secție juridică.

S-a stabilit că începând cu 20 noiembrie 2007, în baza cererii recurentului, angajatorul în baza ordinelor Ministerului Finanțelor nr. 199-c din 22 martie 2008, Serviciului control financiar și revizie nr. 194-C din 20 noiembrie 2008 și al Serviciului control financiar și revizie nr. 135-p din 26 noiembrie 2009, a fost suspendat contractul individual de muncă în temeiul prevederilor art. 76 lit. i) Codul muncii, începând cu data de 20 noiembrie 2007 până la 01 decembrie 2008, 01 decembrie 2008 până la 01 decembrie 2009 și respectiv 01 decembrie 2009 până la 01 decembrie 2010.

La 01 iunie 2010, în rezultatul aprobării noului stat de personal al Inspecției financiare (Serviciul control financiar și revizie) a fost redusă funcția de șef-adjunct Direcție organizare, control și asistență juridică - funcție ocupată de Valeriu Axenti până la suspendarea din funcție.

La 02 decembrie 2010, în temeiul ordinului nr.240-p din 02 decembrie 2010, reclamantul a fost reîncadrat în funcția de șef-adjunct Direcție organizare, control și asistență juridică - șef Secție juridică exercitată anterior, cu salariu de funcție în mărime de 1520 lei, menționându-se faptul că la data reîncadrării în serviciu (02 decembrie 2010) a salariatului Valeriu Axenti, funcția ocupată anterior de șef-adjunct Direcție-șef secție nu există.

Ulterior, la 02 decembrie 2010, recurentul Valeriu Axenti a refuzat funcția nou propusă conform noilor state de personal - de Șef secție sinteză, control și asistență juridică și a depus cerere de demisie. În baza cererii personale din 02 decembrie 2010 și în temeiul ordinului nr.276-p/c din 02 noiembrie 2010 recurentul a beneficiat de concediu neplătit pentru 30 zile calendaristice.

Iar, prin ordinul nr. 257-p din 28 decembrie 2010 raportul de serviciu cu recurentul a fost încetat, începând cu 31 decembrie 2010, în legătura cu exercitarea funcție exercitate.

Prin cererea de chemare în judecată Valeriu Axenti a solicitat de a considera ilegală și neîntemeiată referința Serviciului control financiar și revizie nr. 27-10/2-14/117 din 14 februarie 2011 în partea respingerii cerințelor legale expuse în pct.1), pct.2) și pct.7) din cererea prealabilă repetată generalizată privind apărarea drepturilor legitime, aferente încetării raportului de muncă și accesul la informație.

Obligarea Serviciului control financiar și revizie la determinarea salariului mediu lunar, calculat din salariul de funcție în sumă de 1520 lei, stabilit la data reîncadrării în funcție 02 decembrie 2010, să includă în salariul mediu lunar următoarele sporuri și plăți salariale în posesia cărora s-a aflat până la suspendarea contractului individual de muncă după cum urmează:

- sporul pentru gradul de calificare consilier de stat clasa I în mărime de 375 lei la salariul de funcție,

- sporul pentru înalta competență profesională, intensitatea muncii și îndeplinirea unor sarcini de importanță majoră în mărime de 30 la sută din salariul de funcție,

- sporul pentru condiții de risc în mărime de 25 la sută din salariul de bază,

-sporul pentru vechimea în muncă în mărime de 35 la sută din salariul de funcție,

-sporul pentru păstrarea secretului de stat în mărime de 10 la sută din salariul de funcție.

Obligarea Serviciului control financiar și revizie de a-i calcula și a-i achita integral contribuțiile salariale la încetarea raportului de serviciu, cu includerea în salariul mediu lunar, calculat din salariul de funcție nou stabilit în sumă de 1520 lei, a tuturor sporurilor și plăților salariale în posesia cărora s-a aflat până la suspendarea contractului individual de muncă, atât timp cât drepturile și obligațiile părților aferente contractului individual de muncă au continuat să existe pe toată perioada suspendării contractului individual de muncă, inclusiv până la încetarea raportului de muncă.

Obligarea Serviciului control financiar și revizie să-i calculeze și să-i achite în temeiul pct.2), pct.9) și pct.11) al Regulamentului privind modul de premiere și acordare a ajutorului material angajaților Serviciului control financiar și revizie, aprobat prin ordinul Ministrului Finanțelor nr. 741-C din 06 octombrie 2006, ajutorul material în mărime de 9677,86 lei pentru timpul real lucrat în perioada 03 ianuarie 2007-19 noiembrie 2007.

Încasarea de la Serviciul control financiar și revizie în beneficiul său prejudiciul moral în mărime de 200000 lei, cauzat ca urmare a violării perpetuă și fără precedent a drepturilor personale legitime, aferente încetării raportului de muncă și accesul la informație.

Prima instanță a admis parțial acțiunea și a obligat Inspekția Financiară să includă în salariul de funcție cu situația la 31 decembrie 2010 – data eliberării din funcție următoarele adaosuri: 375 lei – sporul pentru gradul de calificare din salariu de funcție și 35% din salariul de funcție, sporul pentru vechime în muncă. A fost obligată Inspekția Financiară să recalculeze și să achite reclamantului plățile salariale la concediere ținând cont de sporurile în cauză. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și parțial depusă tardiv.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră hotărârea primei instanțe legală și întemeiată.

Prima instanță corect a admis pretenția recurentului-reclamant Valeriu Axenti cu privire la obligarea Inspekției financiare să-i recalculeze sporurile cuvenite la demisionare reieșind din salariul de 1520 lei, adică sporul pentru gradul de calificare și sporul pentru vechimea în muncă.

S-a stabilit că la momentul demisionării recurentului-reclamant, acesta avea un salariu de funcție de 1520 lei, iar recurentul-pârât a calculat salariul mediu al acestuia la demisionare din cuantumului unui salariu de 1368, fapt care a diminuat indemnizația de concediere acordată.

Prin ordinul nr. 257 din 28 decembrie 2010 al Serviciului control financiar și revizie, raportul de muncă cu Valeriu Axenti ca șef adjunct Direcție organizare control și asistență juridică a încetat în legătură cu reducerea funcției exercitate și neacceptarea de către acesta a unei noi funcții, dispunându-se acordarea indemnizației unice egale cu 6 salarii medii lunare în temeiul art. 42 alin. (6) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Reieșind din prevederile normei de drept menționate, în cazul modificării statutului de personal, funcționarii publici care nu pot fi transferați, urmează a fi eliberați din funcție cu plata unei indemnizații unice egale cu 6 salarii medii lunare dacă vechimea în serviciul public este de cel puțin 2 ani.

Prin urmare, prima instanță corect a concluzionat că recurentul-pârât nejustificat a diminuat indemnizația cuvenită spre achitare lui Valeriu Axenti.

De asemenea, instanța de recurs consideră că prima instanță temeinic și legal a concluzionat că recurentul-pârât a diminuat indemnizația achitată lui Valeriu Axenti neincluzând calcularea salariului mediu lunar la concedierea acestuia, sporul pentru gradul de calificare de 375 lei și 35% din salariul de funcție de 1520 lei, ca spor pentru vechimea în muncă, or, conform art. 33 alin. (5) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, fiecărui grad de calificare îi corespunde un anumit spor la salariu, calculate din data conferirii acestuia, funcționarului public păstrându-se acest grad inclusiv și la momentul detașării și demisionării, acesta fiind raportat la salariu la momentul demisionării.

Așa dar, recurentul-pârât Inspekția financiară a calculat cu încălcarea legislației și sporul pentru vechimea în muncă, fapt ce a dus la diminuarea indemnizației la demisionare.

Totodată, prima instanță corect a respins pretențiile recurentului-reclamant cu privire la obligarea Inspekției Financiare să-i includă în salariul mediu lunar sporurile deținute de el până la suspendarea sa din funcție cu situația de până la 20 noiembrie 2007 ca: sporul pentru înaltă competența profesională, intensitatea muncii și îndeplinirea unor sarcini de importanță majoră în mărime de 30 la sută din salariul de funcție; sporul pentru condiții de risc în mărime de 25 la sută și sporul pentru păstrarea secretului de stat în mărime de 10 la sută, deoarece legislația în vigoare nu prevede păstrarea acestor adaosuri în cazul în care salariatul a fost suspendat din funcție din proprie inițiativă adaosurile în cauză fiind achitate pentru îndeplinirea efectivă a obligațiilor de serviciu.

Astfel, recurentul-reclamant nu poate pretinde la includerea în salariul mediu lunar la demisionarea sa a unor indemnizații primite de el până la 20 noiembrie 2007, când exercita funcția efectiv ca urmare a îndeplinirii unor sarcini de importanță majoră, păstrarea secretului de stat și riscul de serviciu, or, pe parcursul suspendării acestuia din funcție, aceste obligațiuni au decăzut de la sine, iar după încadrarea acestuia în funcție la 02 februarie 2010, recurentul-reclamant îndată a fost demisionat în legătură cu refuzul de a fi încadrat în altă funcție legată de reorganizarea statelor de personal.

De asemenea, temeinic și legal prima instanță a respins ca fiind depusă tardiv pretenția cu privire la încasarea ajutorului material cuvenit pentru perioada 03 ianuarie 2007 – 19 ianuarie 2007 reieșind din următoarele.

Conform art. 355 lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

După cum rezultă din actele pricinii recurentul-reclamant a primit salariul pentru timpul lucrat în perioada 03 ianuarie 2007 - 19 noiembrie 2007, astfel, din această perioadă ultimul a aflat, dar a tolerat încălcarea dreptului său.

Corect prima instanță a respins și pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, deoarece la actele pricinii lipsesc careva probe, ce ar confirma că Inspekția Financiară i-a cauzat lui Valeriu Axenti vreun prejudiciu moral.

Or, pe tot parcursul perioadei de la 20 martie 2007 și până la întreruperea raporturilor de muncă - decembrie 2010, recurentul-pârât s-a comportat față de angajatul său cu diligență și bună-credință, de repetate ori a intrat în situația acestuia și a admis cererile recurentului-reclamant referitor la suspendarea din funcție cu păstrarea locului de muncă, ulterior achitându-i contribuțiile la salariu. Iar faptul comiterii unor abateri la calcularea indemnizațiilor recurentului-reclamant nu demonstrează că recurentul-pârât i-a cauzat anumite suferințe fizice sau psihice acestuia.

Nu pot fi reținute argumentele recurenților cu privire la aceea că hotărârea primei instanțe este nemotivată și că instanța nu a examinat în fond pretențiile invocate în cererea de chemare în judecată, deoarece prima instanță a creat părților condiții obiective pentru realizarea drepturilor sale procedurale, ambele părți au fost auzite, hotărârea primei instanțe a fost motivată.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a enunțat că „o funcție subsecventă a deciziei motivate este de a demonstra părților că au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată acordă uneia dintre părți posibilitatea contestării acesteia, precum și posibilitatea revizuirii deciziei de către instanța de recurs (cauza Suminem contra Finlandei, nr. 37801/907, §37, din 01 iulie 2003, cauza Șarban contra Moldovei, nr. 3456/05 din 04 octombrie 2005 și cauza Flux contra Moldovei, nr. 287002/03 din 20 noiembrie 2007) .

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzia de admitere parțială a acțiunii din cele sus relatate.

Susținerile constatate enunțate mai sus sunt în concordanță cu probele administrate și normele de drept material aplicabile în speța dată.

Față de cele menționate, instanța de recurs conchide că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți în recursuri sunt neîntemeiate, nu au suport legal și de aceea nu pot fi reținute.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de către Valeriu Axenti și Inspekția Financiară.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valeriu Axenti împotriva

Inspecției Financiare cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Nicolae Clima

Iuliana Oprea

Iurii Șumcov

Ion Corolevschi